

се радватъ, че опитътъ излиза сполучливъ. Радвайте се и оценявайте най-малкото благо, което ви е дадено. По този начинъ само можете да възприемете живота и да растете. Щомъ приемете малкото благо съ благодарностъ, следъ него иде любовта, а после — правата мисль. Щомъ умътъ работи, и сърдцето работи. Умъ безъ сърдце е подобенъ на човѣкъ безъ ржце, безъ крака и безъ очи. Какъвъ човѣкъ е той? Сърдцето носи пълнотата на живота. Отъ него излиза кръвта и се разпространява по цѣлото тѣло. Сърдцето храни и мозъка. Безъ сърдце умътъ не може да мисли. Ние се радваме на топлина, на свѣтлина, на знание и на красота, благодарение на ума, на сърдцето, на живота въ себе си. Животътъ е въ кръвта. Кръвта пъкъ излиза отъ сърдцето. Значи, животътъ иде отъ сърдцето. Като знаете това, не намалявайте топлината на сърдцето си. Ако нашиятъ свѣтъ е лишенъ отъ топлина, все едно, че живѣемъ на месечината. Да живѣете въ свѣтъ съ свѣтлина, но безъ топлина, това значи, да живѣете на полюситѣ, при вѣчния ледъ, дето никаква зеленина не сжществува. Да имате знания само, безъ добродетели, това значи, да сте на полюситѣ. Знанието трѣбва да почива на любовта, т. е. на живота, който излиза отъ сърдцето.

Сега ще ви дамъ една задача — да работите върху себе си, т. е. върху кръвообръщението си, да направите устнитѣ си червени, а лицето — розово. Устнитѣ и лицето не трѣбва да бждатъ бледи, но да иматъ малко червенина.